

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2021/1442**ze dne 3. srpna 2021****o přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí o interních modelech a o prodloužení lhůt
(ECB/2021/38)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012⁽¹⁾, a zejména na články 148, 149 a 150 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi⁽²⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení,

s ohledem na rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2017/933 ze dne 16. listopadu 2016 o obecném rámci pro přenesení rozhodovacích pravomocí ve vztahu k právním nástrojům týkajícím se úkolů v oblasti dohledu (ECB/2016/40)⁽³⁾, a zejména na článek 4 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V rámci stanoveném v článku 6 nařízení (EU) č. 1024/2013 plní Evropská centrální banka (ECB) výlučnou úlohu spočívající v dohledu nad úvěrovými institucemi s cílem zajistit jednotné uplatňování norem v oblasti dohledu, podpořit finanční stabilitu a zajistit rovné podmínky.
- (2) Podle čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 1024/2013 je ECB jakožto příslušný orgán pro významné dohlížené subjekty odpovědná za udělování předchozího svolení významným dohlíženým subjektům k prodloužení lhůty pro postupné zavádění přístupu založeného na interním ratingu pro výpočet jejich kapitálových požadavků k úvěrovému riziku v různých kategoriích expozic a obchodních jednotkách podle článku 148 nařízení (EU) č. 575/2013, k opětovnému použití méně propracovaných přístupů podle článku 149 nařízení (EU) č. 575/2013 a k trvalému používání standardizovaného přístupu podle článku 150 nařízení (EU) č. 575/2013.
- (3) Rozhodnutí ECB v oblasti dohledu mohou obsahovat povinnosti nebo požadavky, které je adresát povinen splnit ve stanovené lhůtě, pokud je to nezbytné k zajištění řádného provedení rozhodnutí nebo jiných požadavků. Na žádost dohlížených subjektů může ECB lhůtu pro splnění povinností nebo požadavků prodloužit prostřednictvím jiného rozhodnutí v oblasti dohledu, považuje-li se to za důvodné. Kromě toho může ECB na žádost navrhovaných nabyvatelů prodloužit maximální lhůtu pro dokončení navrhovaného nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci.
- (4) Jako příslušný orgán musí ECB každoročně přijmout značný počet rozhodnutí o interních modelech a o prodloužení lhůt. S cílem usnadnit rozhodovací proces je třeba v souvislosti s přijímáním těchto rozhodnutí přijmout rozhodnutí o přenesení pravomocí. Soudní dvůr Evropské unie uznal, že přenesení pravomocí je nezbytné pro to, aby se instituci, která musí přijmout značný počet rozhodnutí, umožnilo plnit její funkce. Obdobně uznal nutnost zajistit schopnost fungování rozhodovacích orgánů jakožto zásadu vlastní každému organizačnímu systému⁽⁴⁾.
- (5) Přenesení rozhodovacích pravomocí by mělo být omezené a přiměřené, přičemž rozsah přenesení pravomocí by měl být jednoznačně vymezen.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽³⁾ Úř. věst. L 141, 1.6.2017, s. 14.

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 23. září 1986, *AKZO Chemie v. Komise*, 5/85, EU:C:1986:328, bod 37, a rozsudek Soudního dvora ze dne 26. května 2005, *Carmine Salvatore Tralli v. ECB*, C-301/02 P, EU:C:2005:306, bod 59.

- (6) Rada guvernérů dne 24. června 2020 rozhodla o navázání úzké spolupráce mezi ECB a Bulharskou republikou ⁽⁵⁾ a mezi ECB a Chorvatskou republikou ⁽⁶⁾. V čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 se stanoví, že za účelem plnění určitých úkolů ve vztahu k úvěrovým institucím usazeným v členském státě, jehož měnou není euro, může ECB v případech, kdy byla v souladu s uvedeným článkem navázána úzká spolupráce, udělovat pokyny vnitrostátnímu příslušnému orgánu daného členského státu. Je proto vhodné zahrnout tyto pokyny mezi akty, které může ECB přijmout na základě přenesení pravomoci na vedoucí pracovních útvarů podle příslušných ustanovení tohoto rozhodnutí.
- (7) Rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) stanoví postup, který je třeba dodržet při přijímání rozhodnutí o přenesení pravomoci v oblasti dohledu, a osoby, na něž lze rozhodovací pravomoc přenést. Tímto rozhodnutím není dotčen výkon úkolů ECB v oblasti dohledu ani pravomoc Rady dohledu předkládat konečné návrhy rozhodnutí Radě guvernérů.
- (8) Nejsou-li splněna kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci, měla by být rozhodnutí přijímána v souladu s postupem neuplatnění námitek podle čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 a článku 13g rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2004/2 ⁽⁷⁾. Postup neuplatnění námitek by se měl použít i tehdy, kdy mají vedoucí pracovních útvarů pochybnosti o splnění hodnotících kritérií v souvislosti s rozhodnutími o interních modelech nebo o prodloužení lhůt z důvodu složitosti hodnocení nebo citlivosti dané záležitosti a pokud má výsledek příslušného hodnocení přímý dopad na jedno nebo více z těchto jiných rozhodnutí, a proto by měl příslušná rozhodnutí posuzovat stejný rozhodovací orgán současně, aby se předešlo protichůdným výsledkům.
- (9) Rozhodnutí ECB v oblasti dohledu mohou být předmětem správního přezkumu v souladu s článkem 24 nařízení (EU) č. 1024/2013 a jak je dále upřesněno v rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2014/16 ⁽⁸⁾. V případě správního přezkumu by Rada dohledu měla zohlednit stanovisko správní revizní komise a předložit nový návrh rozhodnutí k přijetí Radě guvernérů postupem neuplatnění námitek,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí tyto definice:

- (1) „rozhodnutím o interních modelech“ se rozumí rozhodnutí ECB o předchozím svolení k prodloužení lhůty pro postupné zavádění přístupu založeného na interním ratingu pro výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku v různých kategoriích expozic podle článku 148 nařízení (EU) č. 575/2013, k opětovnému použití méně propracovaných přístupů podle článku 149 nařízení (EU) č. 575/2013 a k trvalému používání standardizovaného přístupu podle článku 150 nařízení (EU) č. 575/2013;
- (2) „standardizovaným přístupem“ se rozumí přístup pro výpočet objemů rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a) a f) nařízení (EU) č. 575/2013 stanovený v části třetí hlavě II kapitole 2 uvedeného nařízení;

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/1015 ze dne 24. června 2020 o navázání úzké spolupráce mezi Evropskou centrální bankou a Българска народна банка (Bulharskou národní bankou) (ECB/2020/30) (Úř. věst. L 224I, 13.7.2020, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/1016 ze dne 24. června 2020 o navázání úzké spolupráce mezi Evropskou centrální bankou a Hrvatska narodna banka (ECB/2020/31) (Úř. věst. L 224I, 13.7.2020, s. 4).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2004/2 ze dne 19. února 2004, kterým se přijímá jednací řád Evropské centrální banky (Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 33).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2014/16 ze dne 14. dubna 2014 o zřízení správní revizní komise a pravidlech jejího fungování (Úř. věst. L 175, 14.6.2014, s. 47).

- (3) „přístupem založeným na interním ratingu“ (přístup IRB) se rozumí přístup pro výpočet objemů rizikově vážených expozič pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a) a f) nařízení (EU) č. 575/2013 stanovený v části třetí hlavě II kapitole 3 uvedeného nařízení;
- (4) „poměrem kmenového kapitálu tier 1“ se rozumí poměr kmenového kapitálu tier 1, „kapitálovým poměrem tier 1“ se rozumí kapitálový poměr tier 1 a „celkovým kapitálovým poměrem“ se rozumí celkový kapitálový poměr, a to vždy ve smyslu čl. 92 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
- (5) „povinností“ se rozumí vedlejší ujednání v rozhodnutí v oblasti dohledu, kterým se vyžaduje, aby adresát nebo adresáti ve stanovené lhůtě přijali opatření s cílem zajistit řádné provedení rozhodnutí v oblasti dohledu;
- (6) „omezením“ se rozumí vedlejší ujednání v rozhodnutí v oblasti dohledu, kterým se omezuje nebo mění povolené používání interního modelu, a to i stanovením vyšších multiplikačních faktorů nebo uložením navýšení kapitálového požadavku;
- (7) „rozhodnutím o prodloužení lhůt“ se rozumí rozhodnutí ECB, kterým se prodlužuje a) lhůta pro splnění povinností nebo požadavků, které ECB uložila v rozhodnutí v oblasti dohledu, a b) maximální lhůta pro dokončení navrhovaného nabytí stanovená v rozhodnutí o nabytí kvalifikované účasti ve smyslu čl. 1 bodu 3 rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/1376 (ECB/2019/23) ⁽⁹⁾;
- (8) „rozhodnutím v přenesené pravomoci“ se rozumí rozhodnutí v přenesené pravomoci ve smyslu čl. 3 bodu 4 rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40);
- (9) „vedoucími pracovních útvarů“ se rozumějí vedoucí pracovních útvarů ECB, na něž byla přenesena pravomoc přijímat rozhodnutí o interních modelech nebo o prodloužení lhůt;
- (10) „postupem neuplatnění námitek“ se rozumí postup stanovený v čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 a dále upřesněný v článku 13g rozhodnutí ECB/2004/2;
- (11) „záporným rozhodnutím“ se rozumí rozhodnutí, kterým se neuděluje nebo v plném rozsahu neuděluje svolení nebo kterým se nepovoluje nebo v plném rozsahu nepovoluje prodloužení lhůty, o něž dohlížený subjekt nebo nabyvatel žádal. Rozhodnutí, která obsahují vedlejší ujednání jako např. podmínky, povinnosti či omezení, se považují za záporná rozhodnutí s výjimkou situací, kdy tato vedlejší ujednání a) zajišťují, že dohlížený subjekt splňuje požadavky příslušných právních předpisů Unie uvedené v čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2, a byla dohodnuta v písemné formě nebo b) pouze znovu uvádějí jeden či více stávajících požadavků, které musí dohlížený subjekt splňovat podle právních předpisů Unie, nebo vyžadují informace o plnění jednoho či více těchto požadavků;
- (12) „citlivostí“ se rozumí charakteristika nebo faktor, které mohou mít negativní dopad na dobrou pověst ECB a/nebo na účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu, mimo jiné včetně těchto skutečností: a) na příslušný dohlížený subjekt se dříve vztahovalo nebo se v současné době vztahuje přísné opatření v oblasti dohledu, např. opatření včasného zásahu; b) návrh rozhodnutí po přijetí vytvoří nový precedent, který by mohl být v budoucnu pro ECB závazný; c) návrh rozhodnutí by po přijetí mohl vzbudit negativní pozornost sdělovacích prostředků nebo veřejnosti, nebo d) příslušný vnitrostátní orgán, který navázal úzkou spolupráci s ECB, oznámí ECB, že nesouhlasí s předloženým návrhem rozhodnutí;
- (13) „významným dohlíženým subjektem“ se rozumí významný dohlížený subjekt ve smyslu čl. 2 bodu 16 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽¹⁰⁾;
- (14) „významnou dohlíženou skupinou“ se rozumí významná dohlížená skupina ve smyslu čl. 2 bodu 22 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17);

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/1376 ze dne 23. července 2019 o přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí o pasportizaci, nabytí kvalifikovaných účastí a odnětí povolení k činnosti úvěrové instituce (ECB/2019/23) (Úř. věst. L 224, 28.8.2019, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

- (15) „rozhodnutím SREP“ se rozumí rozhodnutí přijaté ECB na základě článku 16 nařízení (EU) č. 1024/2013 v návaznosti na každoroční proces dohledu a hodnocení ve smyslu článku 97 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹¹⁾;
- (16) „všeobecnými zásadami ECB“ se rozumí dokument přijatý Radou guvernérů na návrh Rady dohledu, který je zveřejněn na internetových stránkách ECB a který obsahuje pokyny, jak ECB chápe jednotlivé právní požadavky.
- (17) „všeobecnými zásadami ECB pro interní modely“ se rozumí dokument s názvem „ECB Guide to internal models“, jakož i jakýkoli jiný dokument, který obsahuje pokyny, jak ECB chápe právní požadavky vztahující se na hodnocení interních modelů, přijatý Radou guvernérů na návrh Rady dohledu a zveřejněný na internetových stránkách ECB.

Článek 2

Předmět a oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí stanoví kritéria pro přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí o interních modelech a rozhodnutí o prodloužení lhůt na vedoucí pracovních útvarů ECB.
2. Přenesením rozhodovacích pravomocí není dotčeno hodnocení v oblasti dohledu prováděné pro účely přijímání rozhodnutí o interních modelech a rozhodnutí o prodloužení lhůt.

Článek 3

Přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí o interních modelech a rozhodnutí o prodloužení lhůt

1. Rada guvernérů tímto v souladu s článkem 4 rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) přenáší na vedoucí pracovních útvarů ECB jmenované Výkonnou radou v souladu s článkem 5 uvedeného rozhodnutí pravomoc přijímat rozhodnutí o:
 - a) svolení k prodloužení lhůty pro postupné zavádění přístupu IRB podle článku 148 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) svolení k opětovnému použití méně propracovaných přístupů podle článku 149 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - c) svolení k trvalému částečnému používání standardizovaného přístupu v souladu s článkem 150 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - d) prodloužení lhůt.
2. Přenesení rozhodovacích pravomocí podle odstavce 1 se vztahuje na:
 - a) přijímání rozhodnutí ECB v oblasti dohledu;
 - b) přijímání pokynů ECB, které jsou v souladu s článkem 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 určeny vnitrostátním příslušným orgánům, s nimiž ECB navázala úzkou spolupráci.
3. Rozhodnutí o interních modelech uvedená v odstavci 1 se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud jsou splněna kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci stanovená v člancích 4, 5 a 6.
4. Rozhodnutí o prodloužení lhůt uvedená v odstavci 1 se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud jsou splněna kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci stanovená v člancích 7 a 8.

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

5. Rozhodnutí o interních modelech a rozhodnutí o prodloužení lhůt nelze přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud složitost hodnocení nebo citlivost dané záležitosti vyžadují, aby tato rozhodnutí byla přijata postupem neuplatnění námitek. Vedoucí pracovních útvarů předloží Radě dohledu a Radě guvernérů k přijetí postupem neuplatnění námitek rozhodnutí o interních modelech nebo rozhodnutí o prodloužení lhůt, které splňuje kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci stanovená v člancích 4 až 8, pokud má hodnocení rozhodnutí o interních modelech nebo rozhodnutí o prodloužení lhůt v oblasti dohledu přímý dopad na hodnocení jiného rozhodnutí v oblasti dohledu, které má být přijato postupem neuplatnění námitek.

6. Záporná rozhodnutí o interních modelech a o prodloužení lhůt nelze přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci.

Článek 4

Kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci o předchozím svolení k prodloužení lhůty pro postupné zavádění přístupu IRB

1. Rozhodnutí o udělení svolení k prodloužení lhůty pro postupné zavádění přístupu IRB se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud jsou splněna všechna tato kritéria:

- a) prodloužení je požadováno na dobu nepřesahující tři roky od uplynutí lhůty stanovené v posledním schváleném plánu postupného zavádění přístupu IRB pro příslušnou kategorii expozic, obchodní jednotku nebo pro využití vlastních odhadů ztrátovosti ze selhání nebo konverzních faktorů podle článku 148 nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) hodnota expozice a objem rizikově vážené expozice u expozic, na něž instituce uplatňuje přístup IRB, vypočítané s přihlédnutím k pokynům pro výpočet těchto hodnot stanoveným ve všeobecných zásadách ECB pro interní modely, po přijetí rozhodnutí jsou a zůstávají vyšší než 50 % celkové hodnoty expozice a celkového objemu rizikově vážené expozice na konsolidované úrovni významné dohlížené skupiny nebo na individuální úrovni významného dohlíženého subjektu, není-li takový významný dohlížený subjekt součástí významné dohlížené skupiny.

2. Prodloužení lhůty pro postupné zavádění přístupu IRB se posuzuje v souladu s článkem 148 nařízení (EU) č. 575/2013 a prováděcími a regulačními technickými normami přijatými Evropskou komisí, přičemž se zohlední rovněž veškeré použitelné všeobecné zásady ECB nebo podobné dokumenty vydané ECB, jakož i obecné pokyny a konečné návrhy regulačních technických norem evropských orgánů dohledu.

Článek 5

Kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci o předchozím svolení k opětovnému použití méně propracovaných přístupů

1. Rozhodnutí o udělení svolení k opětovnému použití méně propracovaných přístupů se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud jsou splněna všechna tato kritéria:

- a) po návratu k používání méně propracovaných přístupů se odhaduje, že kapitál dohlíženého subjektu bude i nadále překračovat součet požadavků stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a) až c) nařízení (EU) č. 575/2013, kapitál, jehož držba se požaduje v souladu s čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1024/2013, požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU a kapitálový pokyn podle pilíře 2 ve smyslu posledního dostupného rozhodnutí SREP, a poměr kmenového kapitálu tier 1 se nesníží o více než 50 bazických bodů, přičemž výsledný rozsah, v jakém tento kapitál přesahuje celkový kapitálový požadavek a kapitálový pokyn podle pilíře 2 ve smyslu posledního dostupného rozhodnutí SREP, se nesníží o více než 50 bazických bodů z hlediska poměru kmenového kapitálu tier 1 na konsolidované úrovni významné dohlížené skupiny nebo na individuální úrovni významného dohlíženého subjektu, není-li takový významný dohlížený subjekt součástí významné dohlížené skupiny;

- b) po návratu k používání méně propracovaných přístupů se kapitálové požadavky nesníží na konsolidované úrovni významné dohlížené skupiny ani na individuální úrovni významného dohlíženého subjektu, není-li takový významný dohlížený subjekt součástí významné dohlížené skupiny.
2. Pokud se žádost o opětovné použití méně propracovaných přístupů týká více než jednoho ratingového systému, rozhodnutí se přijme prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud jsou všechna kritéria stanovená v odstavci 1 splněna ve vztahu ke každému ratingovému systému v oblasti působnosti rozhodnutí.
3. Posouzení týkající se návratu k méně propracovaným přístupům se provádí v souladu s článkem 149 nařízení (EU) č. 575/2013 a prováděcími a regulačními technickými normami přijatými Komisí, přičemž se zohlední rovněž veškeré použitelné všeobecné zásady ECB nebo podobné dokumenty vydané ECB, jakož i obecné pokyny a konečné návrhy regulačních technických norem evropských orgánů dohledu.

Článek 6

Kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci o předchozím svolení k trvalému částečnému použití standardizovaného přístupu

1. Rozhodnutí o udělení svolení k trvalému částečnému použití standardizovaného přístupu se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud jsou splněna všechna tato kritéria:
- a) po přijetí rozhodnutí o trvalém částečném použití standardizovaného přístupu představují hodnota expozice a objem rizikově vážené expozice u expozic, na něž instituce uplatňuje přístup IRB, vypočítané s přihlédnutím k pokynům stanoveným ve všeobecných zásadách ECB pro interní modely, minimálně 50 % celkové hodnoty expozice a celkového objemu rizikově vážené expozice na konsolidované úrovni významné dohlížené skupiny nebo na individuální úrovni významného dohlíženého subjektu, není-li takový významný dohlížený subjekt součástí významné dohlížené skupiny;
- b) po přijetí rozhodnutí o trvalém částečném použití standardizovaného přístupu nepřesáhne zvýšení hodnoty expozice a výše rizikově vážených expozic, na něž se vztahuje standardizovaný přístup, 20 % celkové hodnoty expozice a celkového objemu rizikově vážených expozic na konsolidované úrovni významné dohlížené skupiny nebo na individuální úrovni významného dohlíženého subjektu, není-li takový významný dohlížený subjekt součástí významné dohlížené skupiny.
2. Posouzení týkající se trvalého částečného použití standardizovaného přístupu se provádí v souladu s článkem 150 nařízení (EU) č. 575/2013 a prováděcími a regulačními technickými normami přijatými Komisí, přičemž se zohlední rovněž veškeré použitelné všeobecné zásady ECB nebo podobné dokumenty vydané ECB, jakož i obecné pokyny a konečné návrhy regulačních technických norem evropských orgánů dohledu.

Článek 7

Kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci o prodloužení lhůt pro splnění povinností a požadavků uložených v předchozím rozhodnutí ECB v oblasti dohledu

1. Rozhodnutí o prodloužení lhůt pro splnění povinností a požadavků uložených v předchozím rozhodnutí ECB v oblasti dohledu se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud jsou splněna všechna tato kritéria:
- a) dohlížený subjekt požádá o prodloužení lhůty a žádost je ECB doručena nejméně 30 dnů před uplynutím lhůty;
- b) prodloužení nepřesahuje délku původní lhůty a nepřesahuje 12 měsíců;
- c) prodloužením nejsou nepříznivě dotčena práva dohlíženého subjektu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 nelze rozhodnutí o prodloužení lhůt přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud platí některá z těchto skutečností:
- a) součástí prodloužení lhůty je změna původního rozsahu povinnosti nebo požadavku v předchozím rozhodnutí ECB v oblasti dohledu nebo změna hodnocení, na němž bylo toto předchozí rozhodnutí založeno;
 - b) prodloužení se týká lhůty, která již byla prodloužena;
 - c) o prodloužení požádá úvěrová instituce, jejíž skóre v oblasti správy a řízení v posledním dostupném rozhodnutí SREP je 4;
 - d) o prodloužení požádá úvěrová instituce, u níž rozsah kapitálu přesahující kapitálový pokyn podle pilíře 2, jak je uvedeno v posledním dostupném rozhodnutí SREP, je nižší než 100 bazických bodů, pokud jde o poměr kmenového kapitálu tier 1;
 - e) o prodloužení požádá úvěrová instituce, vůči níž byla v předchozích třech letech uplatněna opatření včasného zásahu podle článku 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽¹²⁾;
 - f) prodloužení není podle platného práva povoleno.
3. Žádosti o prodloužení lhůt se posuzují s ohledem na to a) zda je prodloužení důvodné, přičemž se zohlední odůvodnění požadovaného prodloužení poskytnuté úvěrovou institucí, a b) zda toto prodloužení ohrožuje účinné provádění opatření dohledu.

Článek 8

Kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci o prodloužení maximální lhůty pro dokončení navrhovaného nabytí

1. Rozhodnutí o prodloužení maximální lhůty stanovené v rozhodnutích o nabytí kvalifikované účasti pro dokončení navrhovaného nabytí se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud se lhůta prodlužuje nejvýše o 12 měsíců od uplynutí původní lhůty pro dokončení navrhovaného nabytí.
2. Bez ohledu na odstavec 1 nelze uvedená rozhodnutí o prodloužení maximální lhůty přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud platí některá z těchto skutečností:
- a) součástí prodloužení lhůty je změna původního rozsahu rozhodnutí o nabytí kvalifikované účasti nebo hodnocení, na němž bylo toto rozhodnutí založeno;
 - b) maximální lhůta již byla prodloužena;
 - c) navrhovaným nabyvatelem nebo cílovým subjektem je úvěrová instituce, jejíž skóre v oblasti správy a řízení v posledním dostupném rozhodnutí SREP je 4;
 - d) navrhovaným nabyvatelem nebo cílovým subjektem je úvěrová instituce, u níž rozsah kapitálu přesahující kapitálový pokyn podle pilíře 2, jak je uvedeno v posledním dostupném rozhodnutí SREP, je nižší než 100 bazických bodů, pokud jde o poměr kmenového kapitálu tier 1;
 - e) navrhovaným nabyvatelem nebo cílovým subjektem je úvěrová instituce, vůči níž byla v předchozích třech letech uplatněna opatření včasného zásahu podle článku 27 směrnice 2014/59/EU.
3. Žádosti o prodloužení maximální lhůty se posuzují s ohledem na to, a) zad je prodloužení důvodné, přičemž se zohlední odůvodnění požadovaného prodloužení poskytnuté navrhovaným nabyvatelem, a b) zda toto prodloužení ohrožuje účinné provádění opatření dohledu.

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

*Článek 9***Přechodné ustanovení**

Toto rozhodnutí se nepoužije v případech, kdy byla žádost o rozhodnutí o interních modelech nebo o prodloužení lhůty předložena ECB před vstupem tohoto rozhodnutí v platnost.

*Článek 10***Vstup v platnost**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 3. srpna 2021.

Prezidentka ECB
Christine LAGARDE
